

[Undervisningsministeren.]

foregaaet ved en Forhandling, hvor alle Parter har været repræsenteret, og hvor man er naaet til et Resultat, at der saa kan fremsættes Bemærkninger af den Art, som det ærede Medlem Hr. Heick her kom med, Bemærkninger, som bare bygger paa løse Presseangreb. Jeg vil gerne dertil føje, at jeg mener at være underrettet om, at Sagen har været behandlet i Finansudvalget, og at der ikke dér fra nogen Side har været gjort Bemærkninger heroverfor. Jeg siger dette med et lille Forbehold, idet jeg endnu ikke har faaet den officielle Meddelelse fra Finansudvalget.

Jeg gør i øvrigt opmærksom paa, at saa længe jeg skal have Ansvar for det Ministerium, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, og skal have Ansvar for de Bevillinger, der udgaar fra det, agter jeg ogsaa, nu og fremtidig, at administrere paa den Maade, at jeg maa se paa ethvert Forslag til Bevilling og, hvor der staaar et Udvvalg, en Kommission eller et Nævn bagved, da kalde de paagældende for at føre Forhandling med dem. Paa den Maade agter jeg ogsaa fremtidig at administrere.

Jeg har, som sagt, den Opfattelse, at naar man har haft en Forhandling, og baade den ene og den anden Part har givet sig, baade paa det ene og det andet Punkt, og man derefter er naaet til et Resultat, saa plejer man ikke at rejse Angreb paa en saadan Maade, som det ærede Medlem Hr. Heick her gjorde det.

Kirkeministeren (Frede Nielsen): Jeg har kun en ganske kort Bemærkning at gøre — ikke om det principielle i Sagen, men af rent praktisk Art — i Anledning af en Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Starcke kom med.

Det ærede Medlem Hr. Starcke sagde, at Prien havde en væsentlig Andel i, at de sydslesvigske Arbejdere var trukket over til Danskheden. Det er meget fristende, naar man vil forsvare en Person, og ogsaa meget naturligt, at man da søger at tegne Billedet af vedkommende saa smukt som muligt, men man bør ikke fortegne Billedet. De Navne, man møder i Kampen dernede, naar det drejer sig om sydslesvigske Arbejdere, det er ikke Prien, det er Navne som Herman Clausen, Münchow, Raiser og forskellige andre, men ikke Prien. Man kan ikke som det ærede Medlem Hr. Starcke, for at gøre Priens Indsats saa stor og smuk som muligt, sige, at det er ham, der er den væsentlige Aarsag til, at Sydslesvigs Arbejdere er svunget over i dansk Retning.

Jeg har blot villet give denne Oplysning, for at man ikke her skulde faa et forkert Billede af, hvordan Forholdene i Sydslesvig ligger. Det ærede Medlem Hr. Starcke kan overbevise sig derom ved at tale med forskellige dernede; det er ikke Priens Navn, man møder, men det er de andre, som jeg nævnte.

Kristen Amby: Jeg skal overhovedet ikke trætte Tinget med at komme ind paa Prien-Sagen, den er blevet saa udførligt belyst, men der faldt baade fra den højtærede Justitsminister og fra enkelte Ordføreres Side en Udtalelse, som jeg ikke synes skal staa uimod sagt i dens Almindelighed, nemlig den Udtalelse, at det maa være en Forudsætning for, at en politisk Flygtning kan nyde Asylret, at han ikke driver politisk Agitation. Dette kan ikke uden videre staa uimod sagt. Selvfølgelig er det en Forudsætning, at man udviser tilbørlig Takt, ogsaa at man ikke skaffer det Land, i hvilket man er Gæst, udenrigspolitiske Vanskeligheder, og at man selvfølgelig heller ikke roder sig ind i den aktuelle politiske Kamp. Men jeg vil dog gerne minde om, at der er vist ingen af den store Skare af historiske politiske Flygtninge, der i gamle Dage har fundet Asylret i England og senere ogsaa andetsteds, som ikke paa deres Vis drev Agitation for deres politiske Ideer. Under en Bemærkning, jeg vekslede med den højtærede Undervisningsminister, blev vi enige om, at da Marx i mange Aar sad i London, drev han uden al Tvivl paa sin Vis sin politiske Agitation, og jeg vil hævde, at der er overhovedet ikke megen Mening i Asylretten, hvis en politisk Flygtning skal være hindret i, fordi han er Gæst i et Land, at give Udtryk for sine Anskuelse. Man maa huske paa, hvad Asylretten i Virkeligheden er, at den ikke alene giver Ret til Føde og Ophold i det Land, hvor man nyder den, men at ogsaa vedkommendes hele Personlighed maa have Lov til at udfolde sig, naturligvis under Hensyntagen til den fornødne Takt.

Heick: Den højtærede Undervisningsminister lod en Bemærkning falde om, at det Omraade, vi her bevæger os paa, er meget ømtaalt. Den højtærede Statsminister har imidlertid Gang efter Gang givet Udtryk for, at man vil støtte efter yderste Evne, og naar man ude i den brede Befolkning hører disse Ord, nærer man naturligt visse Forventninger og er lige saa naturligt yderst opmærksom paa, om der nu ogsaa er Forbindelse mellem Løfte og Handling.